

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

ductione, cui in hac parte ERASMVS nihil derogat,
 hic sequi malo. Quid restat igitur dicere, q̄ Petrū ad no-
 nū vsq; Claudij annū Romam non venisse? Qui enim il-
 lac venire tunc potuerit, cum ceteri oēs cum Iudæi, tum
 Christiani inde pellerentur, & in tantum stomachare Ro-
 ma? Qui si posthac Romam aliquādo venerit, ac viginti
 quinque illic delituerit annis, Vespasiano eius imputaretur
 martyrium, quod de tam benignissimo erga omnes princi-
 pe credere nephas est, & nemo est omnium, qui hoc affir-
 mare audeat.

TERTIAE CALVMNIAE SVMMMA.

Claudij temporib⁹, circiter annū imperij eius nonū,
 eieci sunt ab vrbe Iudæi, simul & Christiani, qd' ex
 Tranquilli pariter & Orosij constat historijs, vna cū
 Apostolorū actis. Testantur enim acta, Priscillam, & Aquilam,
 qui non Iudæi modo, verum etiam Christiani fuerūt,
 Roma per Claudium expulsos fuisse, quibus & se cōmen-
 dat Paulus, semel ad Timotheum scribens. dū Roma pul-
 si diuersarentur in Epheso, atq; iterū quum scribit ad Ro-
 manos, illis tum Romam ab exilio reuersis. Non potuit
 igitur ante nonum annum Claudij, Petrus venisse Romā,
 vnde Iudæi simul & Christiani pellebantur, quum palam
 sit Priscillam & Aquilam & Iudæos, & Christianos fuisse.

Actuum, xvij.

ij. Timo, vlti.

Roma, vltimo

RESPONSIO.

Respondemus, q̄ hac Calumnia nullius omnino mo-
 menti est, atq; id quidem plariscq; nominibus. Pri-
 mum, quia fieri potuit, vt quanquam aduersus Iudæ-
 os atq; Christianos edictum eiusmodi fuisset promulga-
 tum, vt Petrus, vel amicorum fauore, quemadmodum fe-
 re fit in eiusmodi negocijs, vel quia mortem nō metuisset,
 Romæ nihilominus contineretur. Deinde, nec Tran-
 quilli verba vidētur aliud quicquam efficere, quam q̄ im-

Hæc Calumnia
 quatuor rōni-
 bus cōfutatur,
 Prima,

Secunda,

Tertia,

Quarta,

Petrū āno clau
dij quarto Ro
mam venisse,

pulsore Christo, Iudæos assidue tumultuantes, e Roma
Claudius reppulisset. At Petrus nec ex illis erat, qui sic
tumultuabantur, nec is, quem Christus ex vrbe voluit eij
ci, imo contra potius, Euangelij docendi gratia, voluit in
vrbe commorari. Tertio, si Priscilla & Aquila discessi
ssent ex vrbe metu Claudij, non ideo protinus conficitur,
q̄ cæteri quicq̄ parem habuissent metum, & q̄ nullus om
nino Iudæus remansisset in vrbe. Quarto, vt donemus
Petrum inde cum cæteris fuisse pulsum, nihil tamē hæc ar
gutia prohibet, quin Petrus ante potuit venisse Romam.
Quamobrem & aduersarius ineptissime colligit, inqui
ens. Quid restat igitur dicere, quam Petrum ad nonum
vsq̄ Claudij annum Romam non venisse. Neq̄ enim
oportet, vt si nono anno Petrus Romam non venisset,
neq̄ proinde potuit ante nonum illuc accessisse. Nos em̄
ante nonum, ipso videlicet anno Claudij quarto, non du
bitamus illum aduenisse Romam. Quam rem pluribus
illustrum autorum testimonijs, mox ostensuri sumus.
Sed ista iam sufficiunt,

PERSVASIO QVARTA.

PERGAMVS iam eo ordine ostendere, ne ad vige
simum quidem annum post Christi passionem, vel in cœ
lum ascensionem Petrum Romam venire potuisse. Qd̄
ex verbis discipuli, a suspicionem apud Galatas sese purgā
tis clarissimum est. Dicit enim in ea quam ad Galatas de
derat epistola, non a quopiam hominum, sed solo Christi
munere, euangelicum mysterium sibi contigisse. Et quod
dixerat, ne cuiquam videretur falsum, probat inquires post
miraculosam suam ad fidem Christi conversionem, nō in
Hierusalem ad Apostolos se declinasse, sed protinus Ara
biam abiisse, tādē iterato Damascum repetisse, & tum
tertio loco primum tribus reuolutis annis, Hierosolymam
videndi Petri gratia transmigrasse. Deniq̄ post quinde
cū dies postquam Petrum & Iacobum fratrem domini